KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 januari 1998

om en ansökan om återbetalning av antidumpningstullar som tagits ut på import av vävda polyolefinsäckar med ursprung i Kina

(Endast den engelska texten är giltig)

(98/72/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad grundförordningen), ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 ([2]), särskilt artikel 11 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

(1) Genom rådets förordning (EEG) nr 3308/90 av den 15 november 1990 ([3]) infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av vävda polyolefinsäckar enligt KN-nummer ex 6305 31 91 med ursprung i Kina. Den slutgiltiga tullen fastställdes till 43,4 %.

(2) Genom rådets förordning (EEG) nr 2346/93 av den 23 augusti 1993 ([4]) ändrades den ovannämnda förordningen, och tullsatsen höjdes till 85,7 %.

(3) Den 18 maj 1995 importerade Envopak Group Ltd en leverans av DHL-kurirsäckar av vävd polypropylen med ursprung i Kina. De berörda varorna deklarerades enligt tulltaxenummer 6305 39 00. Denna klassificering ifrågasattes av Förenade kungarikets tullmyndigheter (UK Customs and Excise), som den 26 maj 1995 fastställde att varorna i stället skulle klassificeras enligt nummer 6305 31 91 och därmed omfattas av antidumpningstullen på 85,7 %. Antidumpningstullarna betalades slutligen den 25 juli 1995.

(4) Den slutliga köparen av varorna, det internationella kurirföretaget DHL, lämnade den 20 juni 1995 ett överklagande till UK Customs and Excise i syfte att få till stånd en undersökning i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning om genomförande av artikel 245 i gemenskapens tullkodex, i vilket företaget motsatte sig uttaget av antidumpningstullen och hävdade att varorna borde klassificeras enligt tulltaxenummer 4202 såsom resväskor. Klassificeringen enligt tulltaxenummer 6305 31 91 bekräftades genom denna undersökning den 28 juni 1995.

(5) Envopak ingav därefter, den 2 augusti 1995, ett formellt överklagande till domstolen för mervärdesskatte- och tullmål (VAT och Duties Tribunal), som inrättats i enlighet med artikel 245 i gemenskapens tullkodex, i vilket det gjordes gällande att de berörda varorna borde klassificeras enligt tulltaxenummer 4202. Domstolen behandlade överklagandet den 7 december 1995 och bekräftade den 16 januari 1996 att klassificeringen enligt tulltaxenummer 6305 31 91 var korrekt.

(6) Genom tillkännagivande om inledande nr 95/C 271/03 ([5]) och till följd av ett klagomål som ingavs av European Association for Textile Polyolefins inledde kommissionen den 17 oktober 1995 en översyn enligt artikel 11.2 och 11.3 i rådets förordning (EG) nr 3283/94 av de gällande antidumpningsåtgärderna beträffande import av vävda polyolefinsäckar med ursprung i Kina.

Den 21 mars 1996 lämnade Envopak Group Ltd en framställning till kommissionen, enligt vilken de berörda varorna inte skulle omfattas av förordning (EEG) nr 3308/90. Kommissionen bekräftade att den ansåg att de berörda varorna inom ramen för översynen skulle omfattas av förordning (EEG) nr 3308/90 och underrättade Envopak Group Ltd om detta den 20 juni 1996.

(7) Den 16 juli 1996 ingav Envopak Group Ltd en ansökan enligt artikel 11.8 i grundförordningen om återbetalning av de slutgiltiga antidumpningstullar som betalats vid import den 18 maj 1995 av en leverans av vävda polyolefinsäckar med ursprung i Kina.

(8) Den 30 juni 1997 lämnade kommissionen till den sökande ut de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess avsikt att förklara att ansökan inte kunde behandlas. Den

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.
([2]) EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.
([3]) EGT L 318, 17.11.1990, s. 1.
([4]) EGT L 215, 25.8.1993, s. 3.
([5]) EGT C 271, 17.10.1995, s. 3.

sökande gavs tillfälle att lämna synpunkter innan det slutliga beslutet fattades. Den sökande ansåg att kommissionen inom ramen för återbetalningsförfarandet hade behandlat frågan om den likadana produkten felaktigt.

B. DEN SÖKANDES ARGUMENT

(9) Den sökande hävdade i sin ansökan enligt artikel 11.8 i grundförordningen att dumpningsmarginalerna i fråga om de vävda polyolefinsäckar som importerades den 18 maj 1995 var lägre än den antidumpningstull på 85,7 % som fastställdes i förordning (EEG) nr 3308/90.

(10) Den sökande hävdade dessutom att produkten i fråga inte borde klassificeras enligt tulltaxenummer 6305 31 91 och därför inte borde omfattas av antidumpningstullarna.

(11) Den sökande gjorde vidare gällande att produkten i fråga, även om den klassificeras enligt tulltaxenummer 6305 31 91, inte utgjorde en likadan produkt och därför inte borde omfattas av antidumpningstullarna.

(12) Slutligen erkände den sökande i sin ansökan om återbetalning att ansökan lämnades för sent. Den sökande ansåg emellertid att kommissionen borde ta hänsyn till de exceptionella omständigheterna i detta fall — särskilt det utdragna överklagandeförfarandet hos de nationella tullmyndigheterna enligt punkterna 4 och 5 och framställningen till kommissionen i frågan om den likadana produkten — och därmed förlänga tidsfristen för inlämnandet av ansökan och förklara ansökan som möjlig att behandla.

C. MÖJLIGHET ATT BEHANDLA ANSÖKAN

1. Likadan produkt och klassificering

(13) Det är inte meningen att frågor gällande likadan produkt eller tulltaxeklassificering skall behandlas inom ramen för ett återbetalningsförfarande. I artikel 11.8 i grundförordningen föreskrivs att en importör kan begära återbetalning om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen. Detta innebär att det var korrekt att fastslå att importen av varorna i fråga omfattades av de gällande åtgärderna. Frågorna om likadan produkt och tulltaxeklassificering är därmed irrelevanta inom ramen för ett återbetalningsförfarande och har behandlats av de rätta instanserna såsom beskrivs i punkterna 3 — 6.

2. Tidsfrist

(14) I artikel 11.8 i grundförordningen anges att en importör som begär återbetalning skall lämna en ansökan inom sex månader från och med den dag då den slutgiltiga tullens storlek fastställdes av de behöriga myndigheterna. Att ansökan om återbetalning lämnas in i rätt tid är ett absolut krav för att den skall kunna behandlas, och undantag från denna bestämmelse medges inte under några omständigheter.

Varken överklagandeförfarandena hos de nationella tullmyndigheterna eller framställningen till kommissionen i frågan om likadan produkt kunde därmed ha medfört en förlängning av den tidsfrist på sex månader som anges i artikel 11.8.

(15) Den slutgiltiga tullens storlek anses därför ha fastställts senast den 26 maj 1995. Tidsfristen på sex månader löpte därmed ut senast den 26 november 1995.

Den ansökan som lämnades den 25 juli 1996 bör sålunda anses ha ingivits för sent och avvisas såsom ej möjlig att behandla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ansökan om återbetalning av antidumpningstullar som lämnades av Envopak Group Sales i fråga om den import av vävda polyolefinsäckar med ursprung i Kina som ägde rum den 18 maj 1995 skall avvisas.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade kungariket och Envopak Group Limited.

Utfärdat i Bryssel den 8 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande